

Viime syksynä esittelin täällä kalevalakielisiä rivejä, joita olin nähnyt julkisilla paikoilla kivi- tai puupinnassa. Se näytteistö noudatti mitan ja alkusoinnun sääntöjä, mutta säekertoa jäi joku ehkä kaipaamaan.

Äskettäin ulkoillessani sattui silmiini runoa, jossa hyvän mitan ja soinnun ohella oli kertoakin oikein kunnolla, ja niin hyvin kiveen hakattuna, että se on uhmannut aikaa jo lähes 150 vuotta. Neljään kertaan, vähän muunnellen siinä kerrotaan, millaiselle ihmiselle muistokivi on pystytetty:

Johtajallensa jalolle,
Kansalaisten kaivatulle,
Suomen muistoin suosialle,
Waihetten valaisialle.

Sekä pituutensa että ikänsä puolesta tämä näyte ottaa havaintokokoelmassani ykkössijan.

Säkeiden laatija näkyy noudattaneen sitä vanhan kirjasuomen tapaa, että nykysuomen -ija/-ijä-päätettä vastasi -ia/-iä. Sitä tapaa oli noudatettu Vanhassa Kalevalassakin, niin että eräskin säe siellä on miesten syöjille sioille. Ja vielä Uuden Kalevalan alkulauseessa Lönnrotilla on sellaisia sanoja kuin kuulia ja lukia.

Muistokivessä allekirjoittajana näkyy Suomalaisen Kirjallisuuden Seura. Muisteltu vainaja on seuran perustajiin kuulunut yliopiston rehtori, historioitsija Gabriel Rein, joka syntyi 1800 ja kuoli 1867. Hauta on Helsingin Vanhalla hautausmaalla korttelissa nro 3.